

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

2019 m. sausio 15 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nutarė, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas.

2018 m. rugpjūčio 29 d. Lion's Head Global Partners LLP pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP / EUIPO

(Byla C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Lion's Head Global Partners LLP*, atstovaujama advokato R. Nöske

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

2019 m. sausio 15 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nutarė, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas.

2018 m. rugsėjo 24 d. Kipro Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimo byloje T-825/16 Kipro Respublika / EUIPO

(Byla C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Kipro Respublika, atstovaujama baristerio QC S. Malynicz, solisitorės V. Marsland

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), *Papouis Dairies Ltd.*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-825/16 Kipro Respublika / EUIPO priimtinu ir patenkinti reikalavimą dėl panaikinimo,
- nurodyti EUIPO ir įstojusiai į bylą šaliai padengti savo ir apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirma, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Apeliacinė taryba šioje byloje teisingai pritaikė ankstesnius Bendrojo Teismo sprendimus, priimtus sujungtose bylose T-292/14 ir T-293/14 (*XΑΛΛΟΥΜΙ* ir *HALLOUMI*) ir byloje T-534/10 (*HELLIM*). Nurodytos bylos buvo susijusios ne su sertifikavimo prekių ženklais, o su kitų rūšių prekių ženklais, t. y. atitinkamai su įprastais ES prekių ženklais ir kolektyviniais prekių ženklais. Esminė tokių prekių ženklų funkcija – nurodyti prekių komercinę kilmę (kolektyvinių prekių ženklų atveju – nurodyti kelis prekiautojus, priklausančius tai pačiai asociacijai). Tačiau sertifikavimo prekių ženklų esminė funkcija yra ne nurodyti kilmę, o atskirti tam tikros klasės prekes, t. y. prekes, dėl kurių patvirtinta, kad jie faktiškai atitinka sertifikavimo prekių ženklą HALLOUMI ir juos leista gaminti pagal šio prekių ženklo leistinam naudojimui keliamus reikalavimus. Be to, suinteresuotoji visuomenė nurodytuose ankstesniuose Bendrojo Teismo sprendimuose skyrėsi nuo suinteresuotosios visuomenės šioje byloje.

Antra, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad ankstesnis nacionalinis prekių ženklas – nagrinėjamu atveju nacionalinis sertifikavimo prekių ženklas – neturėjo jokio skiriamojo požymio atskirdamas sertifikuotas prekes nuo kitų prekių; jis klaidingai pripažino šį prekių ženklą apibūdinamuju ir bendriniu; jis klaidingai nuvertino nacionalinio prekių ženklo apsaugą pagal nacionalinę teisę; taip pat klaidingai suabejojo šio prekių ženklo galiojimu EUIPO protesto procedūroje.

Trečia, Bendrasis Teismas klaidingai palygino prekių ženklus ir įvertino supainiojimo galimybę. Jis nagrinėjo šiuos klausimus klaidingu požiūriu, nes laikė ankstesnį prekių ženklą kilmę nurodančiu, o ne sertifikavimo prekių ženklu. Jis nepripažino ankstesniam prekių ženklui jokio skiriamojo požymio kaip sertifikavimo prekių ženklu, t. y. ženklu, atskiriančiam prekes, kurios faktiškai atitinka sertifikavimo prekių ženklo standartus ir kurias pagamino šio prekių ženklo savininko leidimą turintys gamintojai. Jis taip pat neatsižvelgė į tai, kaip paprastai naudojami sertifikavimo prekių ženklai (t. y. visada kartu su skiriamuoju vardu, prekių ženklu ar logotipu). Jis neįvertino ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo prasmės ir reikšmės, visų pirma to, ar vėlesnio prekių ženklo elementas HALLOUMI turėjo atskirą skiriamąjį požymį kaip žymuo, nurodantis, kad ginčijamu Europos Sąjungos prekių ženklu žymimos prekės buvo sertifikuotos.

Ketvirta, Bendrasis Teismas nenagrinėjo nacionalinės teisės nuostatų ir jurisprudencijos, kiek tai susiję su nacionalinių sertifikavimo prekių ženklų apimtimi ir poveikiu. Prekių ženklų direktyvomis 89/104 ⁽¹⁾ arba 2008/95 ⁽²⁾ nebuvo suderinti valstybių narių teisės aktai dėl sertifikavimo prekių ženklų, bet Europos Sąjungos prekių ženklo reglamente numatyta, kad tokiais nacionaliniais prekių ženklais gali būti grindžiamos ankstesnės teisės, kurios gali užkirsti kelią Europos Sąjungos prekių ženklų registracijai. Tokios teisės turi būti vertinamos atsižvelgiant į nacionalinę jurisprudenciją ir teisės aktus, taikant analogiją su įvairiomis nacionalinėmis teisėmis, numatytomis Europos Sąjungos prekių ženklo reglamento 8 straipsnio 4 dalyje (šios teisės taip pat nebuvo suderintos ir jų pobūdis, apimtis ir poveikis įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi).

⁽¹⁾ 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmoji tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92).

⁽²⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008, p. 25).

2018 m. rugsėjo 24 d. Kipro Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimo byloje T-847/16 Kipro Respublika / EUIPO

(Byla C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Kipro Respublika, atstovaujama baristerio QC S. Malynicz, solisitorės V. Marsland

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, *Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (P.O.C.F) Public Ltd.*

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-847/16 Kipro Respublika / EUIPO priimtinu ir patenkinti reikalavimą dėl panaikinimo;

— nurodyti EUIPO ir įstojusiai į bylą šaliai padengti savo ir apeliantės bylinėjimosi išlaidas.